Cum vă place

On Aprilie 11, 2016

Anunță ceva nou, dar nu-ți lua sarcina de a-l și spune.

Voiam să-mi fac o idee vagă despre ceva anume, înainte de a-l cuprinde, într-un soi de proces de reinventare a unui spațiu marginalizat. De parcă aș fi fost încuiat într-o cameră din care puteam să evadez doar după un anumit timp, în general o oră, timp în care trebuia să încerc să-mi reiau cursul normal al vieții.

Faptul acesta ciudat, oarecum amestecat, învălmășit cu gândul asupra situației atipice în care mă aflam, îmi oferea aproape un motiv temeinic de a lua în considerare, în mod serios, opțiunea de a reveni unde eram înainte. Într-o pură coincidență cu un interval de incertitudine care anunța ceva nou.

Nimeni nu caută să exprime ceva care poate la fel de bine să însemne altceva, chiar dacă prin relația sa cu știința, aderând la un alt model de gândire, ar putea foarte ușor să-l conceapă în afara granițelor acceptabilului. Straniu, asta te pune pe gânduri. Înseamnă o rupere constantă de reperul finit "stay where you are" și integrarea într-o constantă de transformare, greu de acceptat, numită "găsește înainte de a căuta".

Leadership: Poți să-ți găsești desăvârșirea în funcție de apartenența la o creație dobândită pe parcursul căutării adevărurilor neștiute despre tine?

Cu alte cuvinte, eram căutătorul unor semnificații ascunse atribuite lucrurilor care mă înconjurau dintr-o lume în care mă regăseam perfect, pe care o uitasem, și pe care numai scrisul mi-o reamintise. Nu știam exact ce subiect să abordez, nu știam cu ce să încep, căutam răspunsuri la întrebări atipice, făceam tot felul de conexiuni între diferite fapte și evenimente, dar totul părea a fi mai mult un prilej de a experimenta dimensiunea spațiului unei lumi fără sens.

Când vrei să spui ceva mai întâi începi cu o observație, de exemplu "Casa aceea are culoarea verde". Dar adevărata provocare este să descoperi ce anume se află în casă, fără să-i cunoști interiorul. Aici este cheia întregii viziuni și creații ce intră într-un joc de cuvinte încrucișate, un joc de-a baba oarbă, deoarece aici se cristalizează toate motivele esențiale ale reușitei în activitatea literară. Trebuie să te transpui în pielea celui care locuiește în casa respectivă, gândindu-te la el așa cum te gândești la tine.

Ceea ce nu știam despre mine, dar pe care trebuia să-l includ într-o realitate literară, era ca o compunere de tipul "ce aș face dacă aș locui într-o casă căreia nu i-am trecut niciodată pragul?" Cuvintele ducelui de Richelieu adresate marchizului de Chauvelin rămân și acum întipărite în memoria mea: *"Am anunțat ceva nou, e adevărat. Dar nu-mi iau sarcina de a-l și spune."*

Este și aici un fel de măiestrie, fiind în acord cu existența unei logici care încearcă să prindă sensul unui orizont neașteptat, o logică care este nu atât a rațiunii, cât a sentimentului, a fanteziei, a inducerii curiozității, într-o lume a jocului de-a „Cum vă place".

Prilejul de a controla cursul acestui joc îndoielnic, culminând prin însăși explicarea lui alături de o formă aparte de receptivitate, întrea atâtea criterii străine de logică, interpretate după felul în care cunoașterea se raporta la mine, mi se oferea ori de câte ori încercam să descopăr

un aspect nou al personalității mele.

Leadership: Ceea ce oamenilor li se pare că tu le oferi, este de fapt ceea ce ei înșiși trebuie să descopere într-un cadru al realității pe care o caută gândirea ta?

Întotdeauna omul care își pune la încercare capacitatea de a exprima ceva abstract, recurge la un anumit grad de exagerare. Evoluția lui se produce în momentul când realizează că el însuși determină totul, sub presiunea internă a genialității de a contribui la schițarea decorului a ceva greu de aflat, dar al cărui referință pătrunde adânc în conștiința celorlalți ca fiind o caracteristică a noului. Şi, totodată, o caracteristică a propriei lor naturi.

Pentru ca oamenii să acorde interes contextului extins al „noului", ei trebuie să-și facă o idee vagă despre ceva anume, înainte de a-l cuprinde. Ceea ce lor li se pare că tu le oferi, este de fapt ceea ce ei înșiși trebuie să descopere într-un cadru al realității pe care o caută gândirea ta. Acesta este principiul ce stă la baza artei scriitoricești și a persuasiunii, constituind expresia unui proces de extindere a ceea ce percep oamenii odată cu intrarea într-o lume a jocului de-a „Cum vă place".

Singurul cadru al realității pe care o cauta gândirea mea era efectul de cultură, un fragment dintr-o scriere în cadrul căruia se găsea un cuvânt, o expresie, un pasaj interesant despre o întâlnire cu acea parte din mine dornică să cunoască lumi noi.

Şocul experienței „noului" rămâne unul hotărâtor, constând într-o amânare sau chiar anulare a judecății. Fără un răspuns clar, fără un mesaj ușor de înțeles, omul se pierde în spațiile vagi ale unor utopii de alternanță, insondabilul devenind pentru el o realitate ascunsă. Efectul este unul reușit, neașteptat de puternic, deoarece se instalează senzația de a afla mai multe.

Cel care mânuiește arta scriitoricească și arta persuasiunii se ghidează deseori după următorul principiu: „Anunță ceva nou, dar nu-ți lua sarcina de a-l și spune ! "

Cu alte cuvinte, lasă-i pe oameni să fie cu adevărat campioni, să descopere ce li se potrivește, să pătrundă esența spuselor tale în funcție de natura lor. Campionii se ghidează în viață după următorii termeni: *Vreau ! Știu ! Pot !*

Leadership: Imaginea ineditului pe care îl plasezi în centrul atenției, devine partea care îi întregește pe oamenii care îți pot prelungi realitatea datorită contactului menținut cu ceea ce se ascunde în interiorul tău?

Un scriitor bun este un practicant nemaipomenit al persuasiunii, străduindu-se să te convingă tot timpul de adevărurile și autenticitatea ideilor sale. El știe cum gândește fiecare cititor al său: *„Ceva lipsește din această ecuație, dar ca să aflu trebuie musai să mă încadrez în ea."*

Un scriitor va încerca mai întâi să sporească percepția lipsei tale de control, prin introducerea efectului de aglomerare de elemente care să-ți consume sau să-ți îngrădească spațiul de înțelegere. Pentru ca tu - cititorul - să intri mai adânc în subiect, în miezul lucrurilor, și să te străduiești să descoperi un sens care să te anime și care să te facă să alegi ceva de folos, în concordanță cu logica interioară a desfășurării tale în joc.

Prin apelul la ceea ce nu se cunoaște, sau nu este foarte clar exprimat, se generează în oameni impulsul de revoltă împotriva propriilor reguli. Măsura și imaginea ineditului care trebuie înfruntat devenind „partea care îi întregește". Cititorii trebuie să se autoincludă de la bun început în harta realității tale, în interiorul a ceea ce exprimi, iar în timp ce mențin

contactul cu ține ei trebuie să valideze orice spui printr-o reacție de tipul: "Asta e ceea ce vreau să cred" sau "Asta e ceea ce simt despre asta".

Leadershipul este percepția pe care o ai despre ceea ce trebuie să incluzi sau să elimini dintr-o realitate care poate fi oricând contestată.

Cum vă place indică reperele unei perspective de definire a ineditului, în lipsa unor concepte integratoare în contextul căruia a fost plasat. Ineditul este ceea ce exprimi prin scris care devine constatare neașteptată și o noțiune atrăgătoare a creației literare menită să cadă sub incidența verosimilului, fără a stârni vii controverse în rândul criticilor.

Succesul tău ca scriitor și ca lider depinde de felul cum oamenii gestionează mesajele pe care le primesc în virtutea unei logici inanalizabile și în limitele pe care le impune experiența introducerii noului - ceva care uneori lasă să se vadă puțin, dar din care se extrage mult mai mult.

Source: https://neculaifantanaru.com/cum-va-place.html